

Tadeusz J. Horbacz, Jerzy Kmieciński

Bobrowniki, woj. wrocławskie

Informator Archeologiczny : badania 17, 188

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BOBRONIKI
woj. wrocławskie

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii
w Łodzi

Badania prowadził mgr Tadeusz J. Horbanz, Opiekę naukową
sprawował doc. dr Jerzy Kmicidziński, Finansował Urząd
Wojewódzki we Wrocławku, 6-ty sezon badań, Suicy zamku
/z XIV-XVIII w./.

Eksplorowano XVII-wieczną piwnicę, znajdującą się w zachodniej partii budynku skrajnie południowego zamku, na którą natrafiono podczas prac odgruzowująco-zabezpieczających. Było to pomieszczenie o wymiarach około 6,5 x 3,0 m, przykryte sklepieniem kolebkowym, którego wysokość wahała się od 2,1 do 2,5 m, brukowane kamieniami polnymi średniej wielkości. Wążyście do piwnicy znajdowało się w przysieniu od strony dziedzińca. Nad nią ulokowano pomieszczenie o bliżej nieokreślonym przeznaczeniu, którego podłogę stanowiła posadzka z płytek ceglanych o wymiarach 19 x 19 x 5 cm, ułożona na podsypce piaskowej.

W oalkowicie przemieszanym, grunowo-ziemnym wypełnieniu obiektu /m.in. zapadnięte sklepienie i posadzka pomieszczenia nadpiwnicznego/ znaleziono kilkadziesiąt fragmentów naczyń glinianych i kaflów piacowych, ułamki szkła /głównie kaflowego/, kilkadziesiąt silnie skorodowanych gwoździ i haków, tzw. zamki kołowy od brzozi palnej, strug stolarski itp., pochodzących z XVII-XVIII stulecia.

Odsłonięto m.in. znaczną partię dziedzińca zamkowego, budynku wschodniego i południowego, co pozwoliło na częściowe uzupełnienie rzutu całego założenia. Zabezpieczenie substancji architektonicznej koncentrowało się głównie wokół ubytków w kamiennym liću zachodniego muru obwodowego i rekonstrukcji jego przypory środkowej. Wykonano też prace murarskie w wyeksplorowanej piwnicy.

Zabytki i dokumentacja znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.
Przewiduje się kontynuację badań.

BRZEŹNIE KUZAWSKI
woj. wrocławskie
Stanowisko 4

patrz neolit

BRZEZINY
woj. skierniewieckie
Stanowisko 8

Muzeum Regionalne
w Brzezinach

Badania prowadził dr Henryk Wiklak, Finansowali WKZ w
Skierniewicach, Towarzystwo Przyjaciół Miasta i Muzeum
w Brzezinach. Drugi sezon badań. Osada niejska /XIV/XV
i XVII w./.

Celem prac było: 1/ pogłębienie i odbudowanie studni z XIV/XV wieku, 2/ poszerzenie terenu badawczego w obrębie budowli nr 1 odkrytej w roku ubiegłym.

Studnia - źródło bieżącej do dziś wody, zbudowana była z bali dębowych na szrub i wzmocniona w dole konstrukcją ramową i draciami dębowymi. Konstrukcja studni górą uległa rozebraniu do około 75 cm pod powierzchnią ziemi. Rekonstrukcją objęto jej zniszczoną górą część o łącznej wysokości 170 cm. Z odbudowy tej wystaje nad powierzchnią ziemi około 95 cm, resztę kryje ziemia. Nad studnią zbudowano smukły, dwuspadowy daszek wsparty na czterech słupach narożnikowych. Całość rekonstrukcji wykonano z drewna dębowego. Obok studni ustawiono tablicę informacyjną i tablicę urzędową "Obiekt Zabytkowy".

Prace wykopaliskowe w obrębie budowli nr 1 objęły teren o łącznej powierzchni 57 m², zajmując w jedną okolicę wykopy z ubiegłego roku od strony zachodniej. W wyniku badań odsłonięto fragment północnej ściany budowli nr 1 /odkrytej częściowo w roku ubiegłym/, pochodzącej z XVIII wieku. Fundament o szerokości 60 cm zbudowany był z głazów i "brukowanych" kamieni polnych bez żadnej zaprawy murarskiej. Pod fundamentem i obok niego odkryto dalszą część konstrukcji drewnianej nr 2 z XIV/XV wieku i ślady legarów prawdopodobnie z ulicy nr 1. Stan drewna był tu wyjątkowo słaby zachowany.